

udtrykkes. Hvad derimod angaaer Ordet „Byraad“, forekommer dette mig at være den helbigste Betegnelse. Da vi nemlig nu i saamange Aar have haft „Amtsraad“ som Betegnelse for en anden Communalbestyrelse, og da Følgen af, at vi vedtage Betegnelsen „Byraad“ for „Bykommune“, rimeligviis vilde blive den, at vi for Landkommunernes Vedkommende vilde indføre Benævnelsen „Sogneraad“, saa vilde vi paa den Maade faae en eensartet Benævnelse for samtlige kommunale Bestyrelser: „Amtsraad“, „Sogneraad“, „Byraad“. Dette forekommer mig at være smukkere end at have de tre forskjellige Benævnelser: „Amtsraad“, „Sogneforstanderskab“ og „Borgerrepræsentation“. Skulde vi nu fastholde Ordet „Borgerrepræsentation“, forekommer det mig, at vi maatte forandre: „Sogneforstanderskab“ til „Bønderepræsentation“ og „Amtsraad“ til: „Overbønderepræsentation“, saa vilde der være Mening og Consequents deri, hvorimod det at have tre forskjellige Benævnelser forekommer mig i sproglig Henseende at være meget støvende og ogsaa i en anden Henseende kan have en skadelig Virkning. Den ærede Ordførers første Indvending var den, at det, som Ordet nu skulde betegne, ikke var noget Nyt; det var ikke en ny Institution, man vilde skabe, men det var kun en Udvidelse af Borgerrepræsentationens Myndighed, man tilsigtede. Deri er jeg nu ikke enig med den ærede Ordfører. Hidtil har Communalbestyrelsen bestaaet af 2 Afdelinger: Magistrat og Borgerrepræsentation; Borgermesteren har hverken haft Sæde eller Stemme i Borgerrepræsentationen, men har maattet tiltræde Borgerrepræsentationen, og de udgjorde da i Forening Communalbestyrelsen. Nu foreslaaes Betydningen af Ordet „Borgerrepræsentation“ af Udvalget forandret saaledes, at det betegner den samlede Communalbestyrelse. Dette er altsaa en ny Institution, hvorom der her er Tale, idet de tidligere bestaaende kommunale Autoriteter ere smeltede sammen til een. Ordet „Borgerrepræsentation“ har forøvrigt efter min Mening burdet være forandret ved en tidligere Lov. Det kunde passe i 1837 — sjiøndt heller ikke dengang fastholdt man det gamle Ord: „Delegerede Borgere“;

man tog det nye Ord — thi hvem kunde vælge og vælges? De, der havde løst Borgerstab, og de, der som Borgere besad Eiendomme af en vis Værdi. Da de, der valgtes, nu egentlig ikke havde nogen absolut Myndighed, kunde Ordet „Repræsentation“ være meget passende ifølge den Lovs hele Tanke; thi Begreb af Myndighed ligger ikke ganske i Ordet „Repræsentation“. Da man imidlertid i 1860 gik bort deraf, saaledes at man overlod Valgretten til samtlige Skatteydere i Byen, som havde Valgbarhed til Folkethinget, og ligeledes gjorde dem valgbar til Borgerrepræsentationen, burde Ordet allerede dengang have modtaget nogen Forandring. Grundene derfor vare imidlertid dengang ikke saa paatrængende som nu, da vi foreslaae en heelt ny Ordning af dette Forhold. Jeg skulde derfor ogsaa meget seile, om ikke den ærede Minister, naar han skal vælge mellem de to Ord, her ere at vælge imellem, nemlig „Borgerrepræsentation“ og „Byraad“, da vil foretrække mit Forslag fremfor Udvalgets. Den ærede Ordfører betonede meget stærkt, at Udvalget var enig i at fraraade mit Forslag; men efter hvad der er mig bekjendt, troer jeg dog, at dette er Sandhed med Modification; thi, saavidt jeg veed, er der dog et Par Medlemmer af Udvalget, som ville stemme for mit Forslag, og som ogsaa have tilfjendegivet det paa rette Sted og i rette Tid. Det var altsaa den ene Indvending, at det ikke var nogen ny Institution, vi her vilde skabe; men det er i Virkeligheden i væsentlig Forstand en ny Institution, og da vi nu foretage en Forandring, som vi haabe skal bestaae i en lang Fremtid, saa forekommer det mig at være rigtigt og paa Tide at vælge det Ord, som Udvalgets ærede Ordfører selv finder rigtigere, smukkere og bedre end det, han selv foreslaaer. Saa bleve vi tillige frie for, hvad man i daglig Tale jævnligt kan høre, nemlig at Øherne tildeels regjeres af „Tanter“; thi man indlæder sig ikke paa at sige „Borgerrepræsentanter“, der er et altfor langt og vidtløftigt Ord. Den anden Indvending, som den ærede Ordfører fremsatte mod mit Forslag, var den, at Ordet Borgerrepræsentation stod i Grundloven, og vi skulde være varsomme med at forandre saadanne Ord, som vare fastslaaede i